

סויסה, יעקב

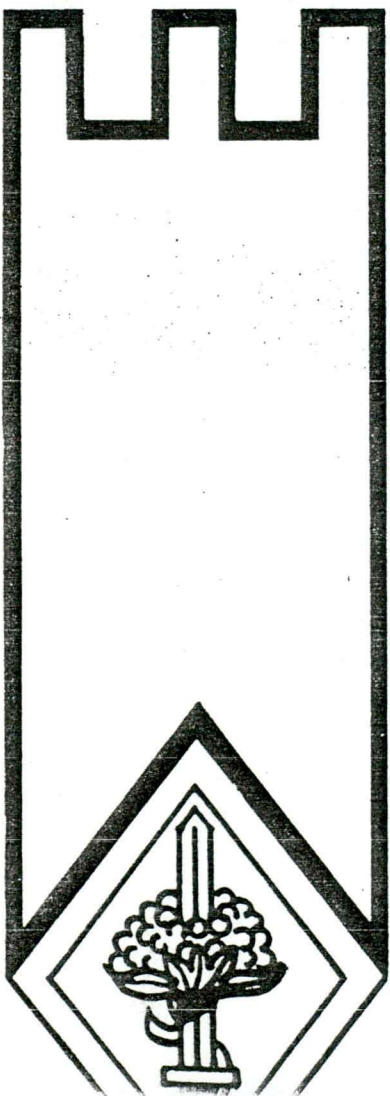

יעקב, בן ימנה ודוד, נולד ביום כ"ח בכסלו תש"ה (14.12.1944) במרוקו ועלה ארצה עם משפחתו בשנת 1957. יחד עם אביו – שליח ציבור, מוהל ושוחט – נדד הרבה בקהילות ישראל במרוקו ולכן נבצר ממנו ללמוד לימודים סדירים. לאחר שהמשפחה עלתה ארצה התרגשו עליה כמה אסונות בזה אחר זה, ויעקב בן השלוש-עשרה נאלץ לצאת לעבוד כדי לסייע בפרנסת הבית. בכל המקומות שעבד בהם אהבוהו וחיבבוהו בשל חריצותו, יושרו, מסירותו ושקידתו. את שעות הפנאי שלו הקדיש לעסקנות ציבורית. הוא היה חבר במועצה הדתית מבשרת ציון וכן חבר ועד בית-הכנסת "ישמח משה" במבשרת ירושלים ומועמד למועצה המקומית מבשרת ציון.

יעקב גויס לצה"ל בסוף אוקטובר 1962, והוצב להג"א. הוא עשה ככל שיכול כדי להעלות את הפרופיל הרפואי שלו. אף שנחת בחזהו וסבל מכך רבות, העלים את כאביו מרופאי הועדה הרפואית ולאחר זמן רב צלח מאבקו בידו והוא הוצב לחטיבה הירושלמית. הוא היה חייל טוב, אחראי ומסור לתפקידו, אהוב על מפקדיו ולחבריו שימש דוגמה במזגו הטוב ובצייתנותו.

יעקב היה פעלתן מאוד, נמרץ, שופע חיוניות, בעל יזמה ותבונת כפיים. הוא לא בחל בכל מלאכה וכל שהוטל עליו מילא בנאמנות ובאהבה. מעולם לא הקפיד עם הזולת, סייע לכל אדם, אפילו היה הדבר כרוך באי-נוחות, נענה ברצון לכל בקשה והיה טוב ומיטיב לכול. חבריו אהבוהו על אדיבותו ונימוסיו הטובים, על עדינות נפשו ונועם הליכותיו, על היותו נוח לבריות ואיש סוד נאמן, ובעיקר על הכנסת האורחים שלו, שהצטיינה ברוחב לב. בשנת 1965 נשא לאישה את חברתו דבורה. הוא היה בן נאמן להוריו, בעל מסור לאשתו ואב אוהב לבניו ולבתו. על חלקו במלחמה בשנת 1967 הוענק לו "אות מלחמת ששת הימים". שבועיים לפני שפרצה מלחמת יום-הכיפורים יצא יעקב לשירות מילואים בסיני ובפרוץ הקרבות עמד על משמרתו באזור התעלה. ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973) נתקלה יחידתו במארב מצרי בין מוצב "אורקל" למוצב "לחצנית", ובקרב שהתפתח נפגע יעקב ונהרג במקום. תחילה נחשב כנעדר, אך לימים זוהתה גופתו והוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו אישה, ארבעה בנים ובת, אם, ארבעה אחים וארבע אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

משפחתו תרמה לזכרו ספר תורה, לוח זיכרון וספר הזוהר לבית-הכנסת "ישמח משה" במבשרת ירושלים.

רב"ט
סויסה יעקב ז"ל
בן דוד וימנה
נולד במרוקו, 1944
עלה לישראל בשנת 1957
נפל במיתחם אורקל
ליד תעלת-סואץ
הניח אשה — דבורה
בת — איריס, וארבעה בנים —
יצחק, אמיר, שמעון ומיכאל

